

Реченній склщенникъ а зе при себе си и повери ѝ дщерите си да ги надгледва. Тѣкъ са тѣ ползова отъ ученіята, които са предаваха на министерските дщери, а междѣ другите учеше са и да свире и играе. Смъртъта на тосъ неинъ благодетель фърли а въ нока оскѣдность. Въ то време Ливоніа беше позорище на войната междѣ Руссите и Швеците. Тѣ трѣгна да тѣрси какко-годи прибежище у Маріенбѣргъ. Като минѣваше съ голѣмъ страхъ и треперане презъ онесъ маста, които бѣха изгорени и опустени, падна въ рѣцете на двама Шведски войскари; и господъ знае що щеше да потегли отъ тѣхъ, да не беше прокодиъ небесній промислъ единъ Шведски ундерофицеръ; а той беше сино на поманѣтіа склщенникъ, неиніа благодетель. Той а отѣрва отъ рѣцете имъ; и искоди а безбедно до Маріен-бѣргъ, като ѝ даде и едно прерѣчно писмо до единъ свой пріятель на име Гликъ. Той а пріе и даде ѝ двете си дщери за да